

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

VII. Quod non liceat excommunicationis sententiam proferre, nisi canonica
commonitio praecedat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

gentia illi qui paucioribus equis uti solebant hactenus, plurimam sibi credant potestatem indultam. Spectat autem ad visitationis officium ea in primis quæ ad salutem animarum pertinent, cum omni diligentia procurare, & ut vnaquæque ecclesia habeat calicem argenteum, & vestimenta sacerdotalia sufficientia & honesta, & libros necessarios, & utensilia, & cetera, quæ spectant ad cultum & reuerentiam sacramenti. Sane ad præcidendum tam auaritiæ quam negligentiam vitium auctoritate Toletani Concilii subnixi præcipimus, ut visitator ab ecclesia, in qua visitationis officium debito non exercet, procuracionem aut procuracionis redemptionem exigere non præsumat. Saluo, &c.

ANNO
CHRISTI
1100.

VI.

Illud etiam iuxta tenorem Lateranensis Concilii firmiter obseruari præcipimus, ut si episcopus aliquem sine titulo certo in diaconum vel presbyterum ordinauerit, tamdiu ei subministret, donec ei in aliqua ecclesia conuenientia stipendia militiæ clericali assignet, nisi forte talis qui ordinatur extiterit qui de sua vel paterna hereditate subsidia vitæ possit habere. Idem in subdiaconi ordinatione statuimus; adiungentes, ut si archidiaconus citra speciale mandatum episcopi sui aliquem prædictorum ordinationi præsentauerit, & is ad eius præsentationem ordinatus fuerit, prædictæ pœnæ subiaceat. Saluo in omnibus, &c.

VII.

Rursus Lateranensis Concilii statuta sequentes præcipimus ut nec prælati, nisi canonica com-

ANNO
CHRISTI
1100.

monitione præmissa, suspensionis vel excommunicationis sententiam proferant in subiectos, nisi forte talis sit culpa quæ in ipso genere suo excommunicationis pœnam inducat: nec subiecti contra disciplinam ecclesiasticam ante ingressum causæ in vocem appellationis prorumpant. Si vero quisquam pro sua necessitate crediderit appellandum, competens ei ad prosequendam appellationem terminus præfigatur, infra quem si prosequi forte neglexerit, libere tunc episcopus auctoritate sua vtatur. Si autem in quocumque negotio aliquis appellauerit, & eo qui appellatus fuerit veniente, qui appellauerit, venire neglexerit; si proprium quid habuerit, competentem illi reparationem faciat expensarum; vt hoc saltem timore perterritus, in grauamen alterius non facile quis appellet: præcipue vero in locis religiosis hoc volumus obseruari; ne monachi siue quicumque religiosi, cum pro aliquo excessu fuerint corrigendi, contra regularem prælati sui & capituli disciplinam, appellare præsumant, sed humiliter ac deuote suscipiant quod pro salute sua eis fuerit iniunctum. Ad reprimendam etiam multorum malitiam his duximus annexendum, vt singulis annis in genere solenniter excommunicentur forciarii, periuri supra sacramenta, incendiarii, fures, atrociores, raptores. Ita vt qui scienter in dispendium cuiuslibet peierauerint, non absoluantur; nec eis pœnitentia ab aliquo iniungatur, nisi ab episcopo dicecesano, vel eius auctoritate, præterquam in articulo mortis; & tunc eis iniungatur, quod ex quo conualue-

Concil. Tom. 26.

N ij

rint, episcopum adeant ab eo vel eius auctoritate
pœnitentiam suscepturi. Saluo in omnibus, &c.

VIII.

Sicut in Lateranensi Concilio salubriter a sanctis patribus est prouisum, inhibemus, ne a personis ecclesiasticis deducendis ad sedem, vel sacerdotibus, vel aliis clericis instituendis aut sepeliendis mortuis, aut benedicendis nubentibus, seu pro chrismate, seu quibuslibet aliis sacramentis aliquid exigatur. Si quis autem contra hoc venire præsumperit, portionem cum Giezi se nouerit habiturum, cuius factum exactione turpi muneris imitatur. His adiicimus ne pro licentia celebrandi diuina a sacerdotibus, vel docendi a magistris aliquid exigatur, & si solutum fuerit, repetatur. De eiusdem etiam auctoritate Concilii prohibemus, ne noui census ab episcopis vel abbatibus aliisve imponantur ecclesiis, nec veteres augeantur, nec partem reddituum suis vsibus applicare præsumant: sed libertatem, quam maiores sibi conseruari desiderant, minoribus quoque suis bona voluntate conseruent. Si quis autem aliter egerit, irritum quod fecerit habeatur. Nulla insuper ecclesiastica ministeria, seu etiam beneficia vel ecclesiæ alicui tribuantur vel promittantur, antequam vacent; ne desiderare quis proximi sui mortem videatur, in cuius locum vel beneficium se credit successurum. Cum enim & in ipsis locis gentilium legibus inueniatur prohibitum, turpe nimis est, & diuini plenum animaduersione iudicii, si in ecclesia Dei futuræ successionis expectatio locum habeat, quam & con-